

№ 5

1870 юли 15, [Жеравна].

Писмо от Дойно Д. Стоянов до В. Д. Стоянов в Браила

1870 го[дина], меси[ц] юлие, 15

Перво ви поздравлявам, второ ви изевявам милуствини ми мой бате, да знайте как си додахме [в]се [по] живо и здраво и както оставихме стадо[то] и мий добре. И молим милостивнаго Бога и това наши кратко писамце и вази в здрави да ви завари. И подир това ви изевяваме, как намерих едно писмо от бача₅₋₁, ну то [е] писано на априлие, на 24. И сега си додаха хора от вилият[а]₅₋₂, ну немаме писму. Разабрахми ги как били се живо и здраво [в]сичики. И заради по[р]третите са на-дяхах досега да ни ги изапатите йако Стоян₅₋₃. Молим ви са, милостивни ми бяте, изапроводети ни ги, да са разатошаваме сас тех. И да ме напишиш едно писму надалго за [в]сичко, щото са зговаряхме сос теби. И заради господина Христорора Гергюв Бабаджув²¹ да мо направиш едно писму как нас[т]оя заради нас, та ни иза-вади пашапорт₅₋₄, защото той са надявал да мо изапратиш по мени, и като ма ви-де и ми речи „Как[в]о [стана], та ни ми изапрати бати ти едно писмо“. И ас така мо рекох „Нинадейно стана трагванито ни, [но] подир малако времи ще ни проводи и на двама ни“. И ако би на исен да ни можиме да ти изапатиме друго писму, да ги поздравиш двамата сос батя Христаки хаджи Стоянув. Заради мени да настоят, да ми потпишат паша-портот. И друго немаме що да ви пишиме, само поздравлявам наши[те] приятели, сос които са видяхме и са здрависахме [в]сичики, тай да им кажиш и от моито братчици.

[Отстрани в лявото поле:] Ас премилостиво братачици Дойну Димитрув Стяянув. Ну сега оставаме за добрия ви изговор₅₋₅.

НА-БАН, ф. 141к, оп. 1, а.е. 272, л. 1. Автограф.

№ 6

1870 септември 12, Тулча.

Писмо от Тодор Т. Стоянов до В. Д. Стоянов в Браила

Драгия ми братовче[де] В. Д. Стоянов

В Браила

Тулча, 1870 7/врия 12

Братко, да из[в]инити, защото ни можихми да са видим. Втору, чи вопору₆₋₁ щеше да трагва, затува бразах, та ни можих да ви са убадя и имах барза рабута в Галац. И затова